

**UCHWAŁA NR XXIII/150/2020
RADY GMINY SULĘCZYNO**

z dnia 28 maja 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Wójta Gminy Sulęczyno

Na podstawie art.18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j.Dz.U. z 2020 roku, poz.713) i art.229 pkt 3 oraz art.238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.Dz.U. z 2020 roku, poz.256 z późn. zm.) **Rada Gminy Sulęczyno** po zapoznaniu się z **opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Sulęczyno** uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę złożoną przez Pana M.C. na działanie Wójta Gminy w sprawie zaniechania realizacji ustawowego obowiązku zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Sulęczyno do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez doręczenie odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o treści art.239 KPA.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Kazimierz Gliniecki

UZASADNIENIE

do uchwały Nr XXIII/150/2020 Rady Gminy Sulęcyno z dnia 28 maja 2020 roku
w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Wójta Gminy Sulęcyno

Organem stanowiącym i kontrolnym w każdej gminie z mocy przepisów art.15 ust.1 oraz art.18a ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2020 roku, poz.713) jest rada gminy, która kontroluje nie tylko działalność wójta gminy, ale także wszystkich gminnych jednostek organizacyjnych i jednostek pomocniczych.

W dniu 15 maja 2020 roku do Biura Rady Gminy Sulęcyno wpłynęła skarga osoby fizycznej M.C. na działanie Wójta Gminy w sprawie rzekomego zaniechania przez ten organ gminy realizacji ustawowego obowiązku zorganizowania odbioru odpadów komunalnych od właścicieli położonych na terenie gminy nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe.

Zgodnie z przyjętą w tego typu sprawach procedurą Przewodniczący Rady Gminy skierował skargę do merytorycznego rozpatrzenia przez powołaną przez Radę Gminy do takich celów Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, która na odbytym w dniu 19 maja 2020 r. zapoznała się tak z treścią skargi jak i przedłożoną jej dokumentacją dotyczącą przedmiotowej sprawy, a nadto wysłuchiwała obszernych wyjaśnień i informacji Sekretarza Gminy Sulęcyno.

Po dokonaniu wszechstronnej analizy zebranych materiałów i otrzymanych wyjaśnień od Sekretarza Gminy Komisja uznała, że skarga jest w całości bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie w jakimkolwiek zakresie.

Rada Gminy Sulęcyno mając na uwadze ustalenia w/w Komisji działając na podstawie art.18 b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym, po bardzo wnikliwym rozpatrzeniu skargi Pana M.C. z dnia 11 maja 2020 r. stwierdza, że jest ona przede wszystkim chybiona personalnie albowiem nie można zarzucać organowi wykonawczemu gminy zaniechania w realizacji żądanych przez skarżącego działań w zakresie normowania problematyki gospodarowania odpadami komunalnymi na terenie gminy Sulęcyno, gdyż takie działania ustawodawca przypisał do władczych kompetencji nie organu wykonawczego lecz jej organu stanowiącego i zarazem kontrolnego, tzn. Rady Gminy.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2019 roku, poz.2010) utrzymanie czystości i porządku w gminach należy do obowiązkowych zadań własnych gminy. W ramach tych zadań gminy są zobowiązane tylko do zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy oraz, już fakultatywnie, mogą w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanowić o odbieraniu odpadów komunalnych także od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy a powstają odpady komunalne.

Odrębną od powyższych kategorią nieruchomości, co wynika choćby z przepisów art.6c ust.2c i art.6j ust.3b cyt. Ustawy, są nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy i inne nieruchomości, także niezabudowane ale wykorzystywane tylko na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. W doktrynie i orzecznictwie, wbrew twierdzeniom Pana M.C, istnieją rozbieżne poglądy i spory co do charakteru tej kategorii nieruchomości, tzn. czy należy je traktować jako nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy (zwłaszcza jeśli chodzi o nieruchomości niezabudowane wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe) czy jako nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne.

Kwestii tej ostatecznie nie rozstrzyga wskazywane przez Pana M.C. orzeczenie NSA, sygn. akt II OSK-1418/15 z dnia 14 lutego 2017 roku, które zapadło w zupełnie innym stanie prawnym i nie dotyczyło wprost zagadnień objętych Pana M.C. skargą lecz ustalonych przez Radę Gminy w lutym 2014 roku w Regulaminie utrzymywania czystości i porządku w gminie Sulęcyno rodzaju i minimalnej pojemności pojemników do zbierania przez letników odpadów komunalnych. Prawdą jest, że NSA w uzasadnieniu tego orzeczenia zaliczył nieruchomości zabudowane domkami letniskowymi do nieruchomości zamieszkałych ale w cyt. Ustawie, która była po roku 2014 wielokrotnie nowelizowana, nie była wówczas wyraźnie wyodrębniona tak jak obecnie kategoria nieruchomości letniskowych.

Nieruchomości letniskowe położone na terenie gminy Sulęcyno były włączone do gminnego

systemu odbioru odpadów komunalnych, dalej „gsook”, od 2013 roku, tzn. od czasu gdy na podstawie cyt. Ustawy gminom w całym Państwie rozszerzono zadania własne o obowiązki w tym zakresie. Po kilku latach funkcjonowania i prawnego modyfikowania systemu odbioru odpadów komunalnych ustawodawcy udało się w końcu ustalić właściwą, przez nikogo nie kwestionowaną, formułę zryczałtowanej odpłatności właścicieli nieruchomości letniskowych za gospodarowanie odpadami komunalnymi w postaci ustalonej przez Radę Gminy rocznej opłaty ryczałtowej, która na terenie naszej Gminy przy selektywnym zbieraniu odpadów do końca 2019 r. wynosiła kwotę 304,00 zł. Nie oznacza to, że przy ryczałtowej opłacie w takiej wysokości gminny system odbioru odpadów komunalnych był samofinansujący, gdyż tylko za 2019 r. trzeba było dopłacić z bardzo skromnego budżetu gminy do zbilansowania wszystkich kosztów tego systemu sumę **110.000,00 zł.**

Formuła odpłatności właścicieli nieruchomości letniskowych za gospodarowanie odpadami komunalnymi uległa radykalnej zmianie w związku z kolejną nowelizacją cyt. Ustawy z dnia 19 lipca 2019 roku, która weszła w życie z dniem 6 września 2019 roku. W art.6j ust.3b tej Ustawy znacznie zostały ograniczone kompetencje gmin do kształtowania wysokości zryczałtowanych opłat dla letników przez wprowadzenie limitu 10 % przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za rok poprzedni co oznacza, że w 2020 r. gminy nie mogą ustalić z tego tytułu rocznej ryczałtowej opłaty w wysokości wyższej niż 169,00 zł.

W takiej sytuacji oraz w związku z gwałtownym wzrostem kosztów odbioru i utylizacji odpadów komunalnych w 2020 r. Gmina w trosce o swój byt prawny zmuszona została do podjęcia w dniu 23.09.2019 r. uchwały ograniczającej krąg właścicieli nieruchomości, od których będzie mogła przy zachowaniu niezbędnego balansu między kosztami i wpływami z „gsook” dalej po 2019 r. odbierać i przekazywać do utylizacji odpady komunalne. Gdyby tego nie uczyniła to w 2020 r. powstałby z tego tytułu deficyt budżetowy (za odbiór odpadów w okresie letnim) w wysokości **ca 300.000,00 zł**, natomiast za odbiór odpadów za cały rok obejmujący także koszty tzw. pustych przelotów śmieciarek przez przeciętnie okres 9 miesięcy do około 1.500 rozrzuconych na terenie całej gminy nieruchomości letniskowych w wys. **ca 1.000.000,00 zł**, którego nie byłaby w stanie udźwignąć bez radykalnych cięć w wydatkach na realizację innych, bardziej istotnych zadań własnych, w tym na dokończenie realizowanych inwestycji oświatowych i infrastrukturalnych oraz na sprawne funkcjonowanie administracji publicznej.

Uważamy, że Pan M.C. w swojej skardze nadużywa często używanego obecnie w debacie publicznej pojęcia „wykluczenie”, gdyż nigdy w przeszłości ani też obecnie zamiarem organów gminy Sulęcyno nie było „wykluczanie” jakiegokolwiek społeczności, a już tym bardziej grupy właścicieli nieruchomości letniskowych z „gsook”, gdyż wszyscy we wszystkich sprawach są traktowani równo i z należyтым szacunkiem. Poza tym gmina Sulęcyno jest na wskroś gminą turystyczną i podejmowane przez nią od lat wszelkie przedsięwzięcia inwestycyjne służą nie tylko jej stałym mieszkańcom ale i letnikom oraz okazjonalnym turystom.

Nie można uznać za „wykluczenie” z „gsook” grupy letników ze wsi Kłodno w sytuacji, gdy Gmina umożliwiła im oddawanie gromadzonych przez nich odpadów komunalnych na swoich nieruchomościach licencjonowanym przedsiębiorcom zajmującym się zawodowo wywozem odpadów stałych na podstawie zawieranych z nimi cywilnoprawnych umów, w których będą mogli swobodnie ukształtować tak czas ich trwania, częstotliwość wywozów oraz, co najważniejsze, wysokość odpłatności, która może okazać się w ostatecznym rozrachunku korzystniejsza od ponoszonej dotąd na rzecz Gminy odpłatności.

Dotąd należy, że takie zasady odbioru odpadów od letników funkcjonowały w obrocie prawnym do końca 2012 r. i nikt nigdy nie zgłaszał pretensji, co do niedogodności z tego tytułu a nadto ich przywrócenie skutkuje likwidacją pustych przelotów śmieciarek do około 1.500 nieruchomości na terenie gminy przez okres około 9 miesięcy w poza sezonem letnim, których sfinansowanie przez gminę oznaczałoby marnotrawstwo sumy **ca 700.000,00 zł.**

Ponowne objęcie „gsook” właścicieli nieruchomości letniskowych jest możliwe, ale dopiero wówczas, gdyby gminy odzyskały prawo do swobodnego kształtowania ryczałtowych opłat rocznych dostosowanych do rosnących cen w tej dziedzinie (jak było do końca 2019 r.) albo gdyby otrzymywały z zewnątrz subwencję pokrywającą niedobór między faktycznymi kosztami funkcjonowania „gsook” a wpływami z tego tytułu, których wysokość jest obecnie ustawowo limitowana co przy znacznym spadku dochodów budżetowych, w tym z podatków CIT i PIT,

zwłaszcza w stanie epidemii, w dłuższym okresie czasu może doprowadzić zwłaszcza małe biedne gminy wiejskie do zapaści finansowej.

Przyznać skarżącemu należy, że istnieją wątpliwości co do charakteru nieruchomości letniskowych na gruncie przepisów cyt. Ustawy ale tylko co do tych faktycznie zabudowanych nadających się do zamieszkiwania domkami letniskowymi gdyż wbrew jego poglądom nie zostały one nadal usunięte w cyt. Ustawie i to pomimo jej wielokrotnej od 2012 r. nowelizacji.

W przepisach art.6c ust.1 i ust.2 cyt. Ustawy określony został krąg właścicieli nieruchomości, od których gminy są zobowiązane odbierać odpady i od których na podstawie uchwały Rady Gminy mogą (fakultatywnie) to czynić. W ustawie brak jest jakiegokolwiek przepisu, z którego wynikałoby jednoznacznie, że do nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy zalicza się też wszystkie nieruchomości letniskowe, tzn. zabudowane nadającym się do zamieszkiwania domkiem letniskowym i nie zabudowane, wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Wyrazić należy nadzieję, że skarżący ze zrozumieniem przyjmie argumentację organu stanowiącego i kontrolnego w tej sprawie gdyż Gmina Sulęcyno została zmuszona do ograniczenia kręgu odbiorców odpadów komunalnych w „gsook” zmienionym w 2019 r. stanem prawnym pozbawiającym ją wpływu na racjonalne kształtowanie ryczałtowej opłaty rocznej od letników oraz radykalnym zmniejszeniem wpływów budżetowych w 2020 r. uniemożliwiającym dofinansowanie „gsook”, na co nie miała żadnego wpływu.

Rada Gminy uważa, że wszystkim i stałym mieszkańcom i letnikom, powinno zależeć na sprawnym funkcjonowaniu i finansowym przetrwaniu gminy Sulęcyno, zwłaszcza w rujnującym gospodarce i finanse publiczne w naszym Państwie stanie epidemii, gdyż od tego zależy i nasze wspólne bezpieczeństwo i utrzymanie na jej terytorium dotychczasowego ładu i porządku.

Dlatego też Rada Gminy uważa, że dla skutecznej realizacji celów z cyt. Ustawy nie powinno stanowić nadmiernego ciężaru zawarcie przez zorganizowaną grupę letników ze wsi Kłodno umów z jednym z licencjonowanych przedsiębiorców na odbiór odpadów komunalnych, gdyż nie spowoduje to znacznego albo nawet żadnego wzrostu odpłatności z tego tytułu w stosunku do roku 2019, a z całą pewnością przyczyni się do zmniejszenia deficytu budżetu gminy, który posiada nieprzekraczalne dla dalszego jej bytu prawne granice.

W tym stanie rzeczy Rada Gminy mając na uwadze także stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, które w całości podziela, po wnikliwym rozpatrzeniu całokształtu sprawy na posiedzeniu plenarnym, uznała skargę Pana M.C. za bezzasadną.